

REPUBLIKA HRVATSKA
ISTARSKA ŽUPANIJA
 GRAD PULA-POLA
GRADSKO VIJEĆE
Odbor za dodjelu nagrada i
drugih priznanja
Grada Pula-Pola

REPUBBLICA DI CROAZIA
REGIONE ISTRIANA
 CITTÀ DI PULA-POLA
CONSIGLIO MUNICIPALE
Comitato per il conferimento
di premi e di altri
riconoscimenti della
Città di Pula-Pola

KLASA:024-03/23-01/49
URBROJ:2163-7-01-03-03-0009-23-1
Pula, 05.04.2023.

GRADSKOM VIJEĆU
GRADA PULE

PREDMET: Prijedlog Odluke o dodjeli Povelje
„Počasni građanin Grada Pule“ 2023. godine
- dostavlja se

Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja Grada Pule, temeljem članka 6. Odluke o radnim tijelima Gradskog vijeća (“Službene novine” Grada Pule br. 4/97 i 6/00), razmotrio je prijedloge kandidata za dodjelu nagrada, priznanja i počasti Grada Pule te je utvrdio -Prijedlog da se s Poveljom „Počasni građanin Grada Pule“ 2023. godine nagradi admiral Vladimir Barović, posthumno.

Utvrđeni prijedlog akta dostavlja se Gradskom vijeću na nadležno postupanje.

U radu Gradskog vijeća u ime Odbora za dodjelu nagrada i drugih priznanja sudjelovati će Valter Boljunčić, predsjednik te Ana Fonović potpredsjednica Odbora.

Prilog: spis

PREDSJEDNIK
Valter Boljunčić, v.r.

Ovo je elektronički dokument sukladan uredbi (EU) broj 910/2014.
Skeniranjem ovog QR koda, sustav će vas preusmjeriti na stranice izvornika
ovog dokumenta, kako biste mogli provjeriti njegovu autentičnost.

ISO 9001

ISO 27001

IQNet SR-10

Cro Cert

Temeljem članka 39. Statuta Grada Pula-Pola ("Službene novine" Grada Pule br. 07/09, 16/09, 12/11, 1/13, 2/18, 2/20, 4/21 i 5/21), u vezi članka 6. Odluke o dodjeli nagrada, priznanja i počasti Grada Pule ("Službene novine" br. 8/98 i 2/00), Gradsko vijeće Grada Pule, na sjednici održanoj dana _____ 2023. godine, donosi

O D L U K U
o dodjeli Povelje „Počasni građanin
Grada Pule“ 2023. godine

I

U znak javnog priznanja POVELJOM „POČASNI GRAĐANIN GRADA PULE“ u 2023. godini nagrađuje se

admiral VLADIMIR BAROVIĆ, posthumno

-činom ljudskosti i neslaganja sa zlom, snažno se protivio zapovjedima za razaranje Pule, hrabro je odbio naredbu, pregovarao s pulskim gradonačelnikom i spasio grad.

Oduzeo je sam svoj život, za život drugih "Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, ali ako ipak budem prisiljen narediti razaranje Pule i Istre, mene tada više neće biti"

Metak koji je spasio Pulu, odnio je život izuzetnog čovjeka.

Ima više vrsta heroja, a Vladimir Barović je heroj srca, razuma, hrabrosti i heroj grada Pule!

II

Povelja „Počasni građanin Grada Pule“ uručuje se na svečanosti obilježavanja Dana Grada Pule 5. svibnja 2023. godine.

III

Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavljuje se u "Službenim novinama" Grada Pule.

KLASA:024-03/23-01/49

URBROJ:

Pula,

GRADSKO VIJEĆE GRADA PULE

PREDSJEDNICA
Marija Marković-Nikolovski

O B R A Z L O Ž E N J E

Povelja „Počasni građanin Grada Pule“, temeljem članka 6. Odluke o dodjeli nagrada, priznanja i počasti Grada Pule (“Službene novine” br. 8/98 i 2/00), dodjeljuje se kao posebna počast pojedincima koji nisu stanovnici grada Pule, a svojim su osobnim doprinosom zadužili Grad Pulu i njegove građane, značajno pomažući napredak i razvoj Grada Pule te suradnju s drugim gradovima u zemlji i inozemstvu.

Za dodjelu Povelje „Počasni građanin Grada Pule“ zaprimljeni su slijedeći prijedlozi kandidata:

R. br.	KANDIDAT	PREDLAGATELJ
1.	Admiral VLADIMIR BAROVIĆ, posthumno -za humani i herojski čin koji je dao kao visoki oficir JNA za dobrobit i sigurnost građana Pule na početku Domovinskog rata	Vijeće Mjesnog odbora Nova Veruda
2.	GONZALO GARCIA , trener Nogometnog kluba Istra 1961 -od 2021. preuzeo vođenje NK Istre 1961 koja je postigla najbolje prvoligaške rezultate	Oliver Orlić
3.	Izv.prof. SVEN MARIČIĆ -kroz brojne projekte proteklih 10 godina aktivno je predstavljao i promicao Pulu povezivanjem sa stranim sveučilištima	Hrvatski crveni križ Gradsko društvo crvenog križa Pula

Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja je na sjednici održanoj dana 05. travnja 2023. godine razmatrao postignuća predloženih kandidata te cijeneći iznimne doprinose značajne za Pulu i njegove građane, jednoglasno utvrdio prijedlog da se s Poveljom “Počasni građanin Grada Pule” nagradi

admiral **VLADIMIR BAROVIĆ, posthumno**

-činom ljudskosti i neslaganja sa zlom, snažno se protivio zapovjedima za razaranje Pule, hrabro je odbio naredbu, pregovarao s pulskim gradonačelnikom i spasio grad.

Oduzeo je sam svoj život, za život drugih "Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, ali ako ipak budem prisiljen narediti razaranje Pule i Istre, mene tada više neće biti"

Metak koji je spasio Pulu, odnio je život izuzetnog čovjeka

Ima više vrsta heroja, a Vladimir Barović je heroj srca, razuma, hrabrosti i heroj grada Pule!

Predlagatelji kandidata je Vijeće Mjesnog odbora Nova Veruda

Utvrđeni prijedlog Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja upućuje Gradskom vijeću Grada Pule na razmatranje i nadležno donošenje.

PREDSJEDNIK
Valter Boljunčić, v.r.

ISTARSKA ŽUPANIJA
 GRAD PULA-POLA
MJESNI ODBOR NOVA VERUDA
Vijeće mjesnog odbora

REGIONE ISTRIANA
 CITTÀ DI PULA-POLA
COMITATO LOCALE NUOVA VERUDA
Consiglio del comitatolocale

Broj: 06/23
Pula, 28. veljače 2023. god.

GRAD PULA - POLA

ODBOR ZA DODJELU NAGRADA
I DRUGIH PRIZNANJA
52100 PULA Forum br. 1

VEZA:

KLASA:024-03/23-01/3
URBROJ:2163-7-01-03-03-0009-23-3

PREDMET: Prijedlog kandidata za dodjelu javnih priznanja Grada Pule u 2023. godini – admiral Vladimir Barović- posthumno

Poštovani,

Vijeće mjesnog odbora Nova Veruda je već u dva navrata od 2012. predlagalo da se admiralu Vladimiru Barović-u posthumno dodijeli povelja "Počasni građanin Grada Pule" za njegovo povijesno časno djelo i žrtvu koju su on i njegova obitelj podnijeli za dobrobit i sigurnost prema građanima Pule i našem Gradu na početku Domovinskog rata 1991 godine . U oba slučaja prijedlog vijeća MO Nova Veruda nije se "probio" dalje od prijedloga uz obrazloženje tadašnjih struktura i pojedinaca da ne postoji osnova i da nije u aktima Grada predviđeno posthumno dodijeliti takvo priznanje "počasnog građanina.

Kako je prošle godine ipak po prvi puta takvo potpuno zaslužen priznanje dodijeljeno velikom prijatelju, promotoru Grada i dobročinitelju Grada, glazbeniku g. Đorđe Balašević-u, ovo je vijeće MO, na svojoj 28. sjednici održanoj 23. veljače 2023. godine, razmatralo Vaš poziv za predlaganje kandidata za dodjelu javnih priznanja Grada Pule u 2023. godini.

Nakon provedene rasprave Vijeće je jednoglasno predložilo i usvojilo prijedlog kako je prije navedeno, da se admiralu Vladimiru Barović-u posthumno dodijeli povelja POČASNI GRAĐANIN GRADA PULE.

Vijeće mjesnog odbora predlaže admirala Vladimira Barović-a za dodjelu povelje zbog njegovog humanog i herojskog čina da kao visoki oficir JNA odbije izvršiti naredbu General štaba JNA o početku vojnog napada i razaranja našega Grada.

Svjestan posljedica takve odluke po njegovu profesionalnu karijeru, život, kao i posljedica za njegovu obitelj on je izjavio ono već dobro poznato: „**Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, a ako ipak budem prisiljen narediti razaranje Pule i Istre, mene tada više neće biti!**“

Zbog takvog hrabrog, časnog i humanog stava bio je smijenjen s dužnosti komandanta i prekomandiran na otok Vis kao komandant koji je trebao izdati zapovijed za napad vojnih brodova JNA na Split i obalu Dalmacije, no i to je odbio, a slijedeći je dan izvršio suicid na Visu i ostavio oproštajno pismo u kojem je obrazložio razloge svojih humanih postupaka i odbijanja naređenja da ubija i razara BRATSKI Hrvatski narod i Hrvatsku državu te da je radije izabrao "časnu smrt". Točan citat njegove izjave je da " **Agresija JNA protiv Hrvatske predstavlja djelo suprotno crnogorskoj časti, jer se Crnogorci ne mogu boriti i uništavati narod koji im ništa nije skrivio!** "

Nedavno je na TV NOVA bio prikazan serijal o burnim događajima u Puli tokom 1991 godine kada je započeo Domovinski rat i u kojem su mnoge osobe dale svoj ne izbrisivi trag i doprinos u očuvanju mira i tolerancije izlažući svoje živote velikim opasnostima, a jedan od takvih je bio i admiral Vladimir Barović. Neposredno tj direktno je surađivao i pomagao na svoj način tadašnjem gradonačelniku Pule g Lucianu Delbianku da se povlačenje ljudstva i opreme JNA iz Pule odvije bez razaranja i gubitka ljudskih života.

O tim događajima burne i opasne 1991 godine postoje mnogi zapisi i još ima živih svjedoka iz tih vremena i baš zato vijeće MO Nova Veruda smatra da je posthumna dodjela povelje "Počasnog građanina Grada Pule" upravo sada pravi trenutak i pravi čin odavanja priznanja za najveću moguću žrtvu koju pojedinac može dati, a to je vlastiti život sa svim posljedicama za njega i njegovu obitelj.

Kako smo prethodno naveli postoji mnogo zapisa i svjedoka koji opisuju časni , herojski i humani odnos admirala Barović-a prema našem Gradu , Istri i RH i teško bi bilo sve pročitati no kao kratki podsjetnik i kronologiju događanja prilažemo 4 dokumenta u kojima se opisuje lik i djelo toga časnog dobročinitelja koji ,iako je bio profesionalni vojnik nije htio činiti nepotrebno zlo nikome. O tome su pisali i strani časopisi, pa se u prilogu dokumenata daje na uvid i jedan opširan tekst na engleskom jeziku.

O ovom prijedlogu smo obavijestili i Vijeće crnogorske nacionalne manjine Grada Pule putem njenog predsjednika g Nikša Minić-a i predsjednika Zajednica Crnogoraca Pula g. Mirko Vučetić-a , a koji su dali potpunu podršku našem prijedlogu.

Nadamo se da je sve prethodno navedeno dovoljno da Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja Grada Pule prihvati ovaj prijedlog MO Nova Veruda.

Prilog ovom prijedlogu:

1. životopis admirala V. Barović-a (prilog časopisa CRNOGORSKA ČAST), autorice gđe Snježane Vučković- 1 stranica
2. Vikipedija –Vladimir Barović- 2 stranice
3. Radio Slobodna Evropa – članak HEROIZAM admirala Barovića : Životom platio čast -4 stranice
4. SYMBOLIC CAPITAL OF FORGOTTEN HEROES: THE CASE OF ADMIRAL VLADIMIR BAROVIĆ- autor- Astrea Pejović-8 stranica

S poštovanjem,

Na znanje:
*Upravni odjel za komunalni sustav
i upravljanje imovinom
Odsjek za redarstvo, zaštitu i mjesnu samoupravu
n/p Nebojša Vuković*

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Matija Tomac v.r.

01 Oct 2015, 07:02

CRNOGORSKA ČAST

Image

Admiral JNA koji se 1991. ubio jer nije htio ratovati protiv Hrvata: 'Oni nisu ništa krivi'

Autor: Snježana Vučković

Dok je bio zapovjednik u Puli kao sudionik u pregovorima oko odlaska JNA iz tog grada, ostao je upamćen po izjavi: "Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, a ako ipak budem prisiljen da naredim razaranja Pule i Istre, mene tada više neće biti"

Treba zapamtiti ime Vladimir Barović... Ovaj je crnogorski admiral JNA prije točno 24 godine prislonio cijev pištolja na sljepoočnicu i... opalio. Samoubojstvo Vladimira Barovića časti je čin admirala JNA koji do danas, na žalost, nitko u Hrvatskoj nije prepoznao, a zbog nje je, na neki način, umro.

Admiral Vladimir Barović svjesno je životom platio odluku da ne sudjeluje u Domovinskom ratu, ostavljajući poruku da bi to bilo "protiv časti Crnogorca".

Barović se ubio 29. 09. 1991. na Visu, i to istog dana kada je preuzeo dužnost načelnika štaba Vojnopomorske oblasti, što je podrazumijevalo njegovu suglasnost na svako borbeno djelovanje protiv hrvatskih građana.

U oproštajnom pismu kao razlog samoubojstva naveo je agresiju JNA protiv Hrvatske koja je za njega predstavljala djelo suprotno crnogorskoj časti. U pismu je kazao:

"Crnogorci se ne mogu boriti i uništavati narod koji im nije ništa skrivio".

Kao razlog samoubojstva naveo je i "svoju nemoć u sprječavanju djelovanja JRM protiv Hrvatske, ali i zbog potpunog neslaganja s vrhovnom komandom JNA".

"Jedini ispaljeni metak u ovom ratu na koji Crna Gora može biti ponosna jeste onaj admirala Vladimira Barovića, komandanta JRM. Njegovo crnogorsko shvaćanje časti nije mu dozvolilo da izda zapovijed floti da bombardira primorske gradove i naselja u Dalmačiji kada mu je to naredeno", zapisao je 1996. godine crnogorski književnik Momir M. Marković.

Dok je bio zapovjednik u Puli kao sudionik u pregovorima oko odlaska JNA iz tog grada, ostao je upamćen po izjavi:

"Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, a ako ipak budem prisiljen da naredim razaranja Pule i Istre, mene tada više neće biti".

Vladimir Barović rođen je 1939. godine u Banja Luci, a po nacionalnosti je bio Crnogorac. Sahranjen je u Herceg Novom.

Prije nekoliko godina Slovenci su izrazili želju da Barovića uvrste i u njihove generale i admirale jer mu je majka bila Slovenka.

Habibti, ya nour el - ain... 🍀

Mala_Mu
atomica

Re: Dogodilo se na današnji dan...

01 Oct 2015, 17:44

Na današnji dan 331. pr. Kr. Aleksandar Veliki porazio je perzijsku vojsku u bitci kod Gaugamele. Makedonski generali htjeli su noću zateći Perzijance nespremljene, no Aleksandar je ustvrdio da on nije običan general te se neće tako ni ponašati. Darijeva vojska probdijela je cijelu noć u strahu od napada te su ujutro pokleknuli pred odmorenim Aleksandrovim vojnicima. Aleksandar Veliki vladao je 336. pr. Kr. - 323. pr. Kr. Kao zapovjednik udružene vojske

Hrv (/hr/uprava/gradsko-vijece/nagrade-i-priznanja-grada/2022-godina/)

Ita (/it/uprava/gradsko-vijece/nagrade-i-priznanja-grada/2022-godina/)

 (/hr/accessibility/accessibility-preferences/?acc_high_contrast=on&next=/hr/uprava/gradsko-vijece/nagrade-i-priznanja-grada/2022-godina/)

Unesite pojam

TRAŽI

(/hr)

U OVOJ SEKCIJI

2022. GODINA

NAGRADA GRADA PULE

Nagradom Grada Pule nagrađen je Dr.sc. ATTILIO KRIZMANIĆ, dipl.ing.arh. -baveći se desetljećima graditeljskim naslijeđem, urbanizmom i komunalnim pitanjima Pule kao stručnjak i znanstvenik, svojim je stručnim, znanstvenim i publicističkim radom donio brojne nove spoznaje o graditeljskom naslijeđu i prostornom razvitku Pule te je dao značajan doprinos istraživanju i valorizaciji urbanističkog razvoja Grada Pule.

U više od 50 godina uspješnog rada jedan je od najznačajnijih i najplodnijih znanstvenika koji su se bavili poviješću prostornog razvoja i arhitekturom iz svih razdoblja nastanka Pule u njezinoj bogatoj i dugoj povijesti

GRB GRADA PULE

Grbom Grada Pule nagrađena je ANDREA GOTOVINA, dramska pedagoginja i umjetnica

- za izniman koreografski uspjeh i osvajanje nagrade „Zvezdana Ladika“ u 2021. godini za najbolji plesni i pedagoški rad u predstavi „Beskrilci u oblacima“ te značajan doprinos edukaciji, odgoju i obrazovanju djece i mladih u sklopu Dramskog i Plesnog studija Istarskog narodnog kazališta-Gradskog kazališta Pula

POVELJA GRADA PULE

Povelja Grada Pule dodijeljena je umjetničkoj organizaciji TEATAR NARANČA

- za izniman doprinos kazališnom stvaralaštvu od značaja za djecu i mlade, a povodom obilježavanja 10 godina uspješnog rada Teatra, kojim je obogatio kulturnu scenu i ugled Grada Pule

POVELJA „POČASNI GRAĐANIN GRADA PULE“

Poveljom „Počasni građanin Grada Pule nagrađeni su:

1. prof. SABINE NAGY

- za vrijedan pedagoški rad razmjene učenika u spajanju i zbližavanju talijanske manjine Istre i hrvatske manjine u Austriji, čime je dala izniman doprinos razvoju odgoja, obrazovanja i promociji Grada Pule

2. posthumno ĐORĐE BALAŠEVIĆ u znak zahvalnosti i poštovanja muzičkom velikanu

- za sve doprinose kojima je zadužio Grad Pulu i njegove građane s brojnim koncertima punih dobrote, pozitivnih emocija i ljubavi, posvećenih Puli. Pula je ušla u njegove pjesme, a on je zauvijek u srcima građana Pule.

JAVNO PRIZNANJE GRADONAČELNIKA GRADA PULE

Za osobite doprinose i postignuća značajna za razvitak i ugled Grada Pule, posebnim Priznanjem Gradonačelnika, povodom obilježavanja Dana Grada Pule 2022. godine, nagrađeni su:

1. OSOBLJE OPĆE BOLNICE PULA

- za visoko profesionalni, human pristup liječenju svakog bolesnika i osobit doprinos razvoju kvalitete zdravstvene skrbi u Puli

2. DEMONI, navijačka skupina Nogometnog kluba Istra 1961

- za 30-to godišnjicu osnivanja, vjernog navijačkog djelovanja i podrške „žuto - zelenoj“ momčadi Nogometnog kluba Istra 1961 te osobit doprinos promociji nogometa i sporta Grada Pule

3. akademik, istarski kantautor BRUNO KRAJCAR

- za izniman doprinos glazbenom stvaralaštvu kojim je obogatio kulturu Grada Pule, spojio univerzalni glazbeni izričaj s tradicijskim etno melosom Istre, promovirajući Pulu na svom glazbenom putu
...50 godina života, 40 godina skladanja !

4. BASHKIM SHEHU red.prof.art., kompozitor, glazbeni pedagog,

- kroz 50 godina umjetničkog stvaralaštva, pedagoškog, skladateljskog i organizacijskog rada, dao je izniman doprinos razvoju kulturnog života Grada Pule

5. IVAN KLARIĆ

- za iznimno vrijedan dugogodišnji stenodaktilografski rad i osobit doprinos administraciji Grada Pule i Istarske županije

6. SERGIO SCORIA

- za vrijedan trenerski rad omladinskog pogona NK Istre 1961 te izniman doprinos razvoju nogometa i sporta Grada Pule

7. VLADIMIR MIRO NAČINOVIĆ

- za vrijedan, nesebičan volonterski rad i izniman doprinos očuvanju i zaštiti gradskog kupališta Stoja

8. RUDOLF GRUM, roker u duši, čovjek u srcu, komunalac na djelu
- za vrijedan višegodišnji rad i izniman doprinos razvoju kulture, sporta i komunalnog gospodarstva Grada Pule

9. dr.sc. MARIO MIKOLIĆ, posthumno
- povjesničar, hrvatski diplomat i veleposlanik u više europskih zemalja, za izuzetan doprinos razvoju hrvatske diplomacije i promociji Pule i Istre u svijetu

Postavke privatnosti

(https://twitter.com/grad_pula/)

(<https://www.facebook.com/grad.pulahr/>)

(<https://www.youtube.com/user/gradpula/>)

Città di Pola, Forum 1, 52100 Pola, e-mail:info@pula.hr (mailto:info@pula.hr) - Tutti i diritti riservati.- design Parabureau - implementazione FWD.HR - contenuti web Città di Pola

Ova web stranica koristi "kolačiće" (cookies) kako bi osigurali najbolji korisnički doživljaj.

Ako ne pristajete na koštenje kolačića molimo podesite njiže njihovu uporabu.
Postavke "kolačića" Prihvati

Gradsko vijeće donijelo odluke o dodjeli Nagrade, Grba i Povelje Grada Pule

3.4. Odluke o dodjeli Povelje „Počasni građanin Grada Pule“ 2022. godine (prof. Sabine Nagy i Đorđe Balasević, posthumno)

3. Donošenje

Podatak građanskih vijećnika koji su glasali: 20/25 = 80%

Dulanko Bahić	Kristijan Biteri	Valter Bohunčić	Daniel Deković
Monica Derocchi	Gordana Ferencić	Ana Fonović	Mirko Jurkić
Marin Lerolić	Drago Marić	Marja Marković-Nikolovski	Noel Mušković
Miha Paus	Elena Puh Belzi	Dužica Radojčić	Sanja Radošević
Milan Rašula	Sean Soldatić	Ivan Žagar	Ardemio Zimolo

ĐORĐE BALAŠEVIĆ POSTAJE POČASNI GRAĐANIN GRADA PULE Gradsko vijeće Pule na sjednici, održanoj u četvrtak, 21. travnja 2022. godine u Komunalnoj palači donijelo je odluke o dodjeli Nagrade, Grba i Povelje Grada Pule koje će se ovogodišnjim laureatima uručiti 5. svibnja, na Svečanoj sjednici Gradskog vijeća u povodu Dana grada Pule.

Nagradu Grada Pule dobit će arhitekt, urbanist i znanstvenik dr.sc. Attilio Krizmanić koji je, baveći se desetljećima graditeljskim nasljeđem, urbanizmom i komunalnim pitanjima Pule kao stručnjak i znanstvenik, svojim stručnim, znanstvenim i publicističkim radom, donio brojne nove spoznaje o graditeljskom nasljeđu i prostornom razvitku Pule te je dao značajan doprinos istraživanju i valorizaciji urbanističkog razvoja Grada Pule. U više od 50 godina uspješnog rada jedan je od najznačajnijih i najplodnijih znanstvenika koji su se bavili poviješću prostornog razvoja i arhitekturom iz svih razdoblja nastanka Pule u njezinoj bogatoj i dugoj povijesti

Za izniman koreografski uspjeh i osvajanje nagrade „Zvezdana Ladika“ u 2021. godini za najbolji plesni i pedagoški rad u predstavi „Beskrilci u oblacima“ te značajan doprinos edukaciji, odgoju i obrazovanju djece i mladih u sklopu Dramskog i Plesnog studija Istarskog narodnog kazališta-Gradskog kazališta Pula Grb Grada Pule dobit će dramska pedagoginja i umjetnica Andrea Gotovina.

Poveljom Grada Pule nagradit će se Teatar Naranča za izniman doprinos kazališnom stvaralaštvu od značaja za djecu i mlade, a povodom obilježavanja 10 godina uspješnog rada kojim je obogatio kulturnu

scenu i ugled Grada Pule.

Đorđe Balašević i profesorica Sabine Nagy laureati su ovogodišnjih povelja Počasni građanin Grada Pule. Đorđe Balašević posthumno je nagrađen u znak zahvalnosti i poštovanja za doprinos kojim je zadužio Grad Pulu i njegove građane brojnim koncertima posvećenima Puli, prepunih pozitivnih emocija i ljubavi.

Za vrijedan pedagoški rad razmjene učenika u spajanju i zbližavanju talijanske manjine Istre i hrvatske manjine u Austriji nagradu će dobiti profesorica Sabine Nagy koja je promovirala Pulu i Istru u regiji Burgeland. Vrijednim radom dala je izniman doprinos razvoju odgoja, obrazovanja i promociji Grada Pule, naglašavajući uvijek vrijednost i važnost njegovanja pojedinih jezika, kulture i uzajamne suradnje.

U nastavku sjednice Gradsko vijeće prihvatilo je odluku o smanjenju zakupnine poslovnih prostora bez mogućnosti organiziranja ugostiteljske terase, u vlasništvu Grada Pule u 2022. godini.

„Grad Pula ovom Odlukom poduzima korake kojima poduzetnicima omogućuje da lakše premoste krizu u likvidnosti kako se ona ne bi negativno odrazila na radna mjesta i gradski proračun. Radi ublažavanja posljedica epidemiološke situacije zakupnicima gradskih poslovnih prostora koji u njima obavljaju ugostiteljsku djelatnost bez mogućnosti organiziranja ugostiteljske terase, ugovorene zakupnine će se smanjiti u iznosu od 50 posto i to za travanj, svibanj i lipanj 2022. godine. Odluka će se primjenjivati na postojeće ugovore o zakupu, neovisno o tome kada su zaključeni”, pojasnio je nadležni pročelnik Upravnog odjela za komunalni sustav i upravljanje imovinom Robert Stemberger.

Vijeće je jednoglasno potvrdilo Tanju Miličić za ravnateljicu ravnateljicu Javne ustanove Pula Film Festival koja će tu dužnost obavljati naredne četiri godine.

Gradsko vijeće nije prihvatilo prijedlog vijećnika Kristijana Biterija (Nezavisna lista Filipa Zoričića) o smanjenju sredstava za financiranje aktivnosti političkih stranaka i nezavisnih vijećnika. U proračunu Grada Pule za 2022. godinu osigurano je 720 tisuća kuna, a prema prijedlogu vijećnika Biterija iznos bi se smanjio na 300 tisuća kuna te bi se preostalih 420 tisuća kuna preusmjerilo za socijalne potrebe Grada Pule. Za prijedlog glasali su tek vijećnici Nezavisne liste Filipa Zoričića i nezavisni vijećnik Milan Rašula, dok je 14 bilo protiv prijedloga i jedan suzdržan glas.

Odgovarajući na vijećničko pitanje tijekom aktualnog sata gradonačelnik Filip Zoričić izjavio je kako je u Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture razgovarao o projektu sanacije lukobrana vrijednime 15 milijuna eura.

„Nadalje, s ministrom Olegom Butkovićem razgovarali smo o tramvaju u Puli, slijedi aglomeracija Pula Sjever, a vjerujem i Pula Centar. Riječ je o investicijama vrijednima preko milijardu kuna. U planu javne nabave Hrvatskih cesta je proširenje državne ceste od Velog Vrha do Punte”, rekao je gradonačelnik Zoričić.

(DV)

CRNA GORA

Heroizam admirala Barovića: Životom platio čast

10. mart/ožujak, 2016. Dimitrije Jovičević

Admiral Vladimir Barović (lijevo) prima od viceadmirala Vjekoslava Čulića (desno) plaketu JNA 2.9.1989 godine na svečanosti u Vojnoj luci Lora.

Građanska alijansa pozvala je predsjednika Crne Gore da Ordenom časti odlukuje admirala **Vladimira Barovića** koji je prije četvrt vijeka, istog dana kada je preuzeo dužnost komandanta Jugoslovenske ratne mornarice (JNA) za oblast Istre, oduzeo sebi život na Visu. Admiral je tako, usprotivivši se da učestvuje u razaranju primorskih gradova Hrvatske, digao ruku na sebe, kako je ne bi dizao na druge.

"Crnogorski admiral časno i svjesno životom je platio odluku da ne učestvuje u nečasnoj agresiji na Pulu i Istru, u danima kada je euforija 'konačnog obračuna sa ustaškim bojovnicima' bila dominantan sentiment u Crnoj Gori, onda kada je 'rat za mir' bio razglednica crnogorske države" - navodi se u obrazloženju inicijative Građanske alijanse, koja je pozvala predsjednika **Filipa Vujanovića** da Ordenom za hrabrost posthumno odlikuje Vladimira Barovića.

Prije nego što je prislonio pištolj na sljepoočnicu, admiral Barović je ostavio oproštajno pismo u kome je je naveo "nemoć u sprječavanju djelovanja Jugoslovenske ratne mornarice protiv Hrvatske i potpuno neslaganje s vrhovnom komandom JNA".

"Crnogorci se ne mogu boriti i uništavati narod koji im nije ništa skrivio", napisao je.

Zemlja zaborava

Barovićeva odluka inspirisala je crnogorskog književnika **Momira M. Markovića** da 1996 god. izrekne rečenicu, koja još zuji u ušima onih koji su htjeli da je čuju i koja je, umjesto u istorijske čitanke, ušla samo u usmeno predanje:

"Jedini metak ispaljen u ovom ratu, na koji Crna Gora može biti ponosna jeste onaj admirala Vladimira Barovića. Njegovo crnogorsko shvatanje časti nije mu dozvolilo da izda zapovijest floti da bombarduje primorske gradove i naselja u Dalmaciji, kad mu je to naređeno", napisao je Marković.

Dvadeset godina poslije književnik Marković u izjavi za Radio Slobodna Evropa ne krije rezignaciju.

"Crna Gora je inače zemlja zaborava. To je još i revanšistički zaborav", konstatuje Marković.

Na pitanje je li to, istovremno porazno i tužno Marković kaže:

"Naravno da je porazno, naravno da je tužno. Čak tragično! To je pokazatelj ne samo stanja društva, stanja duha, stanja iz kojega nema izlaza, izgleda."

Novinar nedjeljnika Monitor **Veseljko Koprivica**, koji se nerijetko svojim tekstovima vraća u ratne devedesete, to što se Crna Gora ne sjeća Vladimira Barovića i ne veliča njegovu herojsku žrtvu naziva nacionalnom sramotom.

"I to nije nikakvo iznenađenje. Ko je imalo detaljnije upućen u prošlost Crne Gore i mentalitet Crnogoraca dobro zna da se u njoj tako lako ne praštaju ničije zasluge i uspjesi. Dovoljno je pogledati gdje se nalaze ulice poznatih crnogorskih i jugoslovenskih ličnosti. Uglavnom za njih je rezervisana periferija, ako su uopšte imali sreću da se njihovim imenom nešto nazove. Takvu sudbinu, nažalost, doživio je i Vladimir Barović", smatra Koprivica.

"U Crnoj Gori ništa nije nazvano po njemu. Možda bi trebalo u Hrvatskoj, ne mislite li tako?" - tako je svoj tekst posvećen Vladimiru Baroviću za hrvatski portal Dnevno.hr počela novinarka Snježana Vučković.

"Nije on zanemaren u Hrvatskoj javnosti zato što nije iz Hrvatske. Naprosto, u Hrvatskoj su stavili akcenat samo na one ružne stvari koje su se dogodile. Ovo što je napravio admiral vrijedno je ne jednog spomenika, vrijedno je trga. Ja se nadam da će u Hrvatskoj to što prije zaživjeti, a ja o njemu sigurno neću prestati pisati, već ću to potencirati. Ono što bih htjela da se zna, da je taj tekst iznimno, iznimno puno čitan. I nije se dogodio niti jedan loš komentar. Ljudi su, zapravo, bili u šoku jer uopšte ne znaju za taj čin", kaže za RSE Snježana Vučković.

A koliko su crnogorski građani čuli za slučaj Barović?

[Znaju li građani za admirala Vladimira Barovića](#)

Izvor: Radio Slobodna Evropa

[Ukloni](#) [Pogledaj](#)

[Prijavi](#)

[Dijeli](#) [Kopiraj](#)

[↗ Pop-out plejer](#)

[↓ Direktan link](#) [v](#)

Milan Radović iz Građanske alijanse ističe kako je čin Barovića bez presedana u istoriji ratovanja, koji se može mjeriti jedino herojstvom **Srđana Aleksića**, koji je takođe svojim životom platio pravo drugih da žive.

“Primjer admirala Barovića koji je pokazao da čak i u ratu, u haosu jednoulja i agresije, postoje kolosi čovječnosti, čiji primjeri inspirišu, vjerujem i trebalo bi, a nažalost možda i nije tako, i generacije koje danas žive na ovim prostorima”, kaže Radović.

U Građanskoj alijansi smatraju da se Crna Gora mora odužiti Vladimiru Baroviću tako što će informacije o njemu uvrstiti uobrazovne programe, tako što će mu u Podgorici podići spomenik i tako što će mu u rodnom Herceg Novom, gdje je Barović sahranjen, jednu od ulica nazvati njegovim imenom.

Zašto je bilo potrebno četvrt vijeka da crnogorska javnost sazna za uzvišen Barovićev čin, zbog čega se ćutalo ili malo govorilo o njegovom moralnom podvigu?

Milan Radović odgovor nalazi u činjenici da vlast nije željela da se suočava sa ratnom prošlošću i sopstvenom ulogom u njoj.

Milan Radović

“Politička volja je takva da se o ratnoj prošlosti i, što je najvažnije, o odgovornosti u Crnoj Gori i dalje ćuti. Mi smo radili ankete među studentima završne godine pravnih fakulteta u Crnoj Gori. Čak njih 50 odsto nije upoznato ni sa jednim ratnim zločinom koji se dogodio u Crnoj Gori”, navodi Radović.

SYMBOLIC CAPITAL OF FORGOTTEN HEROES: THE CASE OF ADMIRAL VLADIMIR BAROVIĆ

Astrea Pejović

Abstract

On September 29, 1991, at the dawn of Yugoslav 1990s wars, Yugoslav National Army (JNA) Navy Admiral Vladimir Barović (an ethnic Montenegrin) refused to bomb Dubrovnik and committed suicide at the military base on the Croatian island of Vis. Admiral Barović's suicide caused resentment in JNA military circles; however, overshadowed by war it gradually fell into oblivion. In March 2016, 25 years after the suicide, a Montenegrin NGO – Građanska Alijansa [Civic Alliance], demanded the Montenegrin government to give a medal of honor to the late admiral. The state reacted promptly and within three months President Filip Vujanović posthumously awarded Admiral Barović with a medal of honor.

In this paper, I analyze the case of Admiral Barović as a newly defined national hero. This case study is built upon the following main question: What is the social matrix that re-invents national heroes? Why are heroes crucial to society and how do they contribute to the construction of national identity in the aftermath of ethnic conflicts? The paper starts from the premise that Montenegro was on the side of the defeated after the Yugoslav wars. While living the consequences of this defeat, the state was also burdened to commemorate the wars, through different (internal and external) mnemonic agents. Memory politics in the context of defeat, as Horne (2008: 21) argues, represent "the crucial function of dealing with the disjuncture of defeat – this is with the difference between the world before defeat (which may already have been a disturbed or traumatic one) and the world of defeat". The paper analyses how the shape of commemoration and the choice of heroes was influenced and instrumentalized by state politics and searches for the social logic that framed Admiral Barović as a Montenegrin hero 25 years later, keeping in mind that the same government that honored him also fought the war in 1991 on the Yugoslav side.

The paper contributes to the field of anthropology of state aiming to generalize towards an understanding of nation-building processes in the context of defeat, pointing to the disadvantaged position of societies that have to commemorate defeat. The Montenegrin articulation of Admiral Barović's suicide is depicted as a mnemonic strategy that a defeated state creates in order to shed light on alternative narratives of the lost wars, constructing post-war citizenship through exemplary morality of the hero in question.

Additionally, the paper aims to contribute to the field of anthropology of suicide that endeavors to approach suicide ethnographically by detaching it from the prevalent psychological analysis. Anthropologists gathered around such initiative argue that "suicide should not simply be understood as a destructive act, but as a constructive one as well" (Staples and Widger 2012:186). This paper assumes suicide as a social act that generates communities, particularly, as an agent for the construction of new memory scapes. It aims to show how different social actors contest those suicides with the aim to controlling the influence they have over the processes of constructing political meaning making in the post-Yugoslav setting. While the anthropology of war and post-war contexts inevitably addresses death as a constitutive part of warfare, suicide in war, as a particular form of dying, has not been given enough attention by the discipline. This

paper aims to draw attention to this phenomenon by showcasing how an ethnographic approach to this destructive act can contribute to understanding the construction of new identities, communities and social relations in the afterlife of death.

Introduction

The popular representation of Montenegrin people in the Socialist Federative Republic of Yugoslavia was constructed through two meaning making processes – stereotypical jokes and literature. While the jokes represented Montenegrins as lazy, the literature canon was founded on such writers as Petar Petrović Njegoš and Marko Miljanov whose dominant topics delineated motives of humanitarianism and heroism (*čojstvo i junaštvo*). It could be argued that both meaning making processes served as a mechanism of inclusion for Montenegrins into the broader Yugoslav project. Jokes and joking relationships are often observed as the consensual process of an exchange of benign insults with the purpose to create a stronger sense of unity (Vučetić 2004; Radcliffe-Brown 1940; Žižek and Mortensen 2014). This is how Montenegrins were invented as the laziest of the Yugoslavs, the group that is the first to quit in running for a train or whose favorite animal is a snake, because it lays and walks at the same time. Although winning the competition for laziness, there was always competition among other Yugoslav peoples as well (stereotypically dumb Bosnians and stingy Slovenians) revealing brotherhood and unity even if mentalities are negatively depicted.

On the other hand, the canon of literature offered a somewhat different perspective on the people of the Southern Balkans. It was Montenegrins who won many battles, resisted Ottoman invasion and proved superhuman heroism from the medieval times to W W II. In the book, *Making the Nation, Breaking the Nation*, Andrew Watchel (1998) depicts Ivan Mažuranić's epic "Death of Smail-Aga Čengić" and shows how within the birth of Yugoslavia, it was Montenegrins who were taken as emblematically heroic:

Mažuranić never mentions any South Slavic group besides the Montenegrins in his epic, but it was immediately clear to his readers that he considered them to be exemplary South Slavs and that the story as a whole is meant to be read as a kind of synecdoche; the victorious struggle against Smail-Aga Čengić stands in for an entire five-hundred-year history of resistance on the part of the South Slavs to the Turks (and, by extension, to other imperial powers) (Wachtel 1998: 44).

From laziness to heroism, these narratives were used to expose Montenegrins as a constitutive part of the Yugoslav people and contributed to the shared experience of living in peace inside the turbulent Balkans.

However, with the dissolution of the Socialist Federative Republic of Yugoslavia the shared space of joking relationships and heroism became the antagonistic arena of ethnic enmities. In the process of taking sides during the dissolution, Montenegro joined Serbia in the decision to remain in what was left of the Socialist Federative Republic of Yugoslavia. Montenegro had also played an important part in the "anti-bureaucratic revolution", a series of events that reinforced the position of Slobodan Milošević and opened the political arena for the succeeding wars (Bieber 2003). This paper will analyze the contemporary Montenegrin efforts to cope with its role in the events surrounding the dissolution of Yugoslavia and the defeat in the 1990s war,

focusing on the part the state took in the attack of the Yugoslav National Army (JNA) on Dubrovnik in late 1991, when departing from Montenegro, the JNA approached south Croatian border – Konvale region and the city of Dubrovnik. Military action started with the shelling of Dubrovnik which took 19 lives and continued into a 240 day-long siege.

Twenty-one years after the Dayton agreement that ended the 1991-95 war(s) in Yugoslavia, the region is still searching for reconciliation. Reconciliation seems, however, unachievable both inside the post-Yugoslav states and within them. Different social actors perceive the wars differently and fail to partake a dialogue. The establishment of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia aimed to institute a coherent historical narrative of the conflict. Failing to do so (Mihajlović Trbovc and Petrović 2017), different initiatives, mainly coming from the civil society, were introduced in order to reach consensus around the wars and responsibilities. The focus of the analyses is the case of the orders given to Vladimir Barović, a Yugoslav National Army Admiral of Montenegrin origin. Admiral Barović refused to bomb Dubrovnik at the very beginning of the war and committed suicide at the military base on the Croatian Island Vis on September 29, 1991. After years of silence about this particular case, the NGO “Građanska alijansa” called for the recognition of Admiral Barović as a national hero. Montenegrin president, Filip Vujanović, promptly responded to this appeal and awarded Admiral Barović with a posthumous medal of honor. Although a Yugoslav soldier, Admiral Barović was honored as a Montenegrin. This paper searches for the social logic behind this recognition, asking what the socio-political circumstances were that framed Admiral Barović as a Montenegrin hero and why he was recognized after twenty-five years of obscurity?

Montenegro as an Actor in the 1990s Wars in Yugoslavia - From Participation to Memory

The role of Montenegro in the dissolution of Yugoslavia and the 1990s wars is often overshadowed by the limelight that Serbia occupied. However, Montenegro played an important role in one of the first war-related events in October 1991 – the devastation of small towns and villages around Dubrovnik in the Konvale region, followed by the shelling and siege of Dubrovnik. (Bieber 2003: 18; Pavlović 2004). As Morrison notes, these events “shocked not only the wider public but regional experts, many of whom had eagerly consumed the works of Rebecca West and Mary Edith Durham, in which the Montenegrins were portrayed as heroic, brave and just” (Morrison 2008: 91). The attack on Dubrovnik had a specific symbolic meaning because the city stood for one of the most beautiful old cities on the coast of the Adriatic Sea, with both a rich history and cultural heritage.

Even though Montenegro started to depart from Serbian political domination already in the second half of the 1990s (although staying in the Federative Republic of Yugoslavia), the participation in the destruction of Dubrovnik, which was also noted as “a public relations fiasco” (Nation 2003: 118), did not obtain an official narrative within Montenegro. On the level of collective memory, as Srđa Pavlović notes, these events are “informed by differences in understanding the reasons behind the dissolution of the former Yugoslavia and by different views of the internal dynamics of this process, all of which are shaped by strong emotional attachments to particular national paradigms” (Pavlović 2005).

In order to deal with their role in the attack and siege of Dubrovnik, and to reinforce the relationship with Croatia, an extradition treaty was signed between the two parties on October 1, 2010. Before this official agreement, Montenegrin politicians issued official apologies to the people of Croatia already in 2000. Nevertheless, the apologies came from the prime minister Milo Đukanović and the president Svetozar Marović, who both were high-level political actors in the 1990s Yugoslavia. Svetozar Marović is the one who coined the slogan “War for Peace” [rat za mir] which is in Montenegrin society taken as a critical synonym for the 1990s wars. Mihajlović Trbovc and Petrović (2017) also argue that the apologies from the Montenegrin politicians were framed in such a way so as to avoid personal responsibility in the “War for Peace” “by putting all the blame for wrongdoings solely on the Yugoslav Army (controlled from Belgrade)”.

Civil society also searches for the ways to cope with the disheartening events from the recent history. Montenegrin NGOs and public intellectuals organized a conference in 2011 “War for Peace – 20 Years Later” (Tomović 2017) in order to open a public discussion about the warfare around Dubrovnik. A year later, two Montenegrin NGOs and a Croatian center for dealing with past “Documenta”, signed a joint public appeal regarding the prosecution of the responsible actors of the Dubrovnik attack (DOCUMENTA 2017). The most recent appeal came in March 2016, from the Montenegrin NGO “Građanska Alijansa” which addressed Montenegrin president Filip Vujanović with a demand to give a posthumous medal of honor to the late Yugoslav National Army Admiral Vladimir Barović, who committed a suicide on September 21, 1991 (Jovičević 2016).

The generally accepted narrative around the suicide of Admiral Barović tells the story of a Yugoslav soldier who did not want to attack Dubrovnik after he received the order. By killing himself, as the story goes, he declined to participate in an unjust war against the Croatian people, who did nothing wrong to Montenegrin people (Bernadić 2015; Vučković 2015; Nikolaidis 2017; Zemunović 2016). The narrative around the suicide of Admiral Barović was constructed mostly through various newspaper articles, primarily in Croatia, and the reasons for the suicide are drawn from the suicide note that was not available to the public, which also provoked minor reactions to the validity of the narrative (Vujičić 2016a, b, c). The “Građanska Alijansa” initiative found a positive response within the Montenegrin government, and the late admiral was honored in July 2016. Newspaper articles that followed the Barović honoring presented his behavior as a forgotten act of heroism. *Radio Free Europe* even did a survey among citizens of Montenegro with a question “Have you ever heard of Admiral Vladimir Barović” (Radio Slobodna Evropa 2017) exposing a significant level of unfamiliarity.

The Symbolic Capital of Forgotten Heroes

In the introduction of a comparative analysis of the socio-political functions of war commemorations in the United Kingdom and Russia, Natalya Danilova (2015) argues that the various state organized ceremonies that celebrate fallen soldiers serve to “re-imagine the experience of wars”. She follows Hobsbawm’s suggestion that “a turbulence of political and societal changes can be resolved through the ‘invention’ of the new rituals and symbols” that could be used as a means of dealing with a traumatic past (Danilova 2015: 2). Danilova notices that from the 1980s other interest groups from civil society entered the discourses of re-imagination of past through the commemorative practices, acting as an “alternative side of war commemora-

tion" (Danilova 2015: 5). In the Montenegrin case of Admiral Barović the appeal for the commemoration came from an NGO, but was promptly appropriated by the state. The promptness of the state to accomplish this particular civil society demand raises the question which socio-political function does Barović fulfil?

Admiral Barović represents a symbol that stood in opposition to the Montenegrin politics of the early 1990s. The general unawareness of his existence shows that until early 2016, neither his persona nor suicide were recognized as potent symbols. However, when public advocacy for recognition began, his suicide started to be interpreted as a consequence of a complex identity in the context of the disintegration of Yugoslavia. He was the Yugoslav Army soldier of Montenegrin origin who allegedly declined to attack Croatian people. The media reports, however, do not show him as someone who did not want to participate in the disintegration of Yugoslavia; by asserting that he did not want to attack the people of Croatia, he is portrayed as a Yugoslav who acknowledged different nationalities. Such a complex distribution of Admiral Barović's identity allows different political agendas to re-appropriate him and re-invent him as a hero. Debates around war-commemoration often ordinate around the de-politicization of the fallen war-heroes (Danilova 2015). In Barović's case, nevertheless, the very notion of de-politicization should be problematized. His commemoration could be understood as an attempt of re-politicization and re-invention of his persona into a political symbol of an ideologically new Montenegro.

The contemporary state of Montenegro diligently works on the project that imagines Montenegro's future as an EU country with NATO membership. The project is, however, led by a majority of people who supported the attack on Dubrovnik. In the analysis of discourses created around the politics of integration of Montenegro into NATO, Branko Banović argues that this desired future "necessarily demands an image of the appropriate past" (Banović 2016: 4). In this sense, the honoring of Admiral Barović could be understand as the creation of a symbol of a desired past, and of the positionality of the Montenegrin imagination in the 1990s war as exceptional. The complexity of Barović's identity and his intentionality to recognize Croatia as a sovereign state, as the narratives around his suicide indicate, allow Montenegro to translate this identity into a suitable one for the contemporary context. Furthermore, with the interpretation of his suicide as a heroic act, Montenegro could transform the Dubrovnik events from a "Public-relation fiasco" into a battle that will be remembered only by an emblematic case of heroism – a role that Montenegro has always played best.

Conclusion

The suicide of Admiral Barović is not a lone case within the Yugoslav National Army. On the same day when Admiral Barović took his life, another soldier, Major Milan Tepić committed suicide in the northern Croatian town of Bjelovar, taking 11 soldiers to death with him. Tepić and the soldiers were surrounded by the Croatian National Guard [Zbor narodone garde], a newly formed Croatian independence armed force, in a Yugoslav National Army barracks. In order not to allow the Croat forces to gain the position and the arms from the barracks, Tepić blew up both the barracks, himself and the soldiers. While Admiral Barović's suicide stayed forgotten in the mist of Yugoslav warfare, Tepić became a national hero immediately after his suicide. Furthermore, many streets throughout Serbia acquired his name and his deed is celebrated by a plaque in the Serbian Army Headquarters (telegraf.rs 2017). While Admiral

Barović did not want to attack Croatian people, which was a sufficient reason for the suicide, Major Tepić did not want to allow the Croatian militia to obtain Yugoslav National Army armaments, that could only be achieved with suicide. While Major Tepić was immediately recognized as a national hero and still remembered in Serbia as such, Admiral Barović was forgotten. The quietness about Barović obscured the factual truth about the event and his suicide today is open to re-interpretation and re-politicization by different “memory entrepreneurs” (Moll 2016). The re-politicization of the admiral’s suicide could be understood as a tool for the re-imagination of a desired Montenegrin past in order to create a desired future. More importantly, Barović creates an important identity mark for the Montenegrin government as well – by recognizing him as a hero, the government distances itself from the problematic and traumatic past that was created by the same actors that are still in power. The case of Admiral Barović opens an important question about the translation of Yugoslav identity into national post-Yugoslav identities. This case shows that the memory of a Yugoslav soldier does not have to be a memory of Yugoslavia as well, but a ground for the legitimization and re-interpretation of historic events for the legitimization of desired futures.

References

- Banović, Branko (2016). *The Montenegrin Warrior Tradition. Questions and Controversies over NATO Membership*. US: Palgrave Macmillan.
- Bernadić, Stjepan (2015). “Slučaj Admirala Vladimira Barovića: Crnogorac Koji Je Radije Pucao U Sebe Nego U Hrvatske Gradove [The Case of Admiral Vladimir Barović: A Montenegrin Who Rather Shoot Himself than Croatian Cities].” *Dalmatinski Portal*, September 29, 2015. <http://dalmatinskiportal.hr/vijesti/slucaj-admirala-vladimira-barovica—crnogorac-koji-je-radije-pucao-u-sebe-nego-u-hrvatske-gradove/7441>.
- Bieber, Florian (2003). “Montenegrin Politics since the Disintegration of Yugoslavia.” *Montenegro in Transition: Problems of Identity and Statehood*: 11–42.
- Danilova, Nataliya (2015). *The Politics of War Commemoration in the UK and Russia*. Memory Studies. London: Palgrave Macmillan.
- DOCUMENTA (2017). “Rat Za Mir - 21 Godina Poslije [War for Peace - 21 Years Later].” Accessed December 16, 2017. <http://www.documenta.hr/hr/rat-za-mir-21-godina-poslije.html>.
- Gallagher, Tom (2003). “Identity in Flux, Destination Uncertain: Montenegro during and after the Yugoslav Wars.” *International Journal of Politics, Culture, and Society* Vol. 17, No. 1: 53–71.
- Horne, John (2008). “Defeat and Memory in Modern History.” In *Defeat and Memory: Cultural Histories of Military Defeat in the Modern Era*, edited by J. Macleod. London: Palgrave MacMillan: 11-29.
- Jovičević, Dimitrije (2016). “Heroizam Admirala Barovića: Životom Platio Čast [Heroism of Admiral Vladimir Barović - He Payed His Honor with His Life].” *Radio Slobodna Evropa*, March 10, 2016. <http://www.slobodnaevropa.org/a/heroizvam-admirala-barovica-zivotom-platio-cast/27602625.html>.

Mihajlović Trbovc, Jovana, and Vladimir Petrović (2017). "The Impact of ICTY on Democratization of Yugoslav Successor States." In *Building Democracy in the Yugoslav Successor States: Accomplishments, Setbacks, Challenges since 1990*, edited by Sabrina Ramet, Christine Hassenstab, and Ola Listhaug. Cambridge: Cambridge University Press.

Moll, Nicolas (2016). "A Positive Hero for Everyone? The Memorialization of Srđan Aleksić in Post-Yugoslav Countries." *Contemporary Southeastern Europe* Vol. 3, No. 1: 1–36.

Morrison, Kenneth (2008). *Montenegro: A Modern History*. London, New York IB Tauris.

Nation, R Craig (2003). "War in the Balkans, 1991-2002." DTIC Document.

Nikolaidis, Andrej (2004). "Posljednji Uzdah Herojske Crne Gore." *Al Jazeera Balkans*, November 14, 2017. <http://balkans.aljazeera.net/vijesti/posljednji-uzdah-herojske-crne-gore>.

Pavlović, Koča (2004). *Rat za mir [War for Peace]*. Documentary. Obala.

Pavlovic, Srdja (2005). "Reckoning: The 1991 Siege of Dubrovnik and the Consequences of the 'War for Peace.'" *Spacesofidentity. Net* 5, No. 1.

"Prije 24 Godine Ubio Se Crnogorac Koji Je Radije Pucao U Sebe Nego Razarao Hrvatske Gradove," October 25, 2015. <http://www.vijesti.me/vijesti/prije-24-godine-ubio-se-crnogorac-koji-je-radije-pucalo-u-sebe-nego-razarao-hrvatske-gradove-853941>.

Radcliffe-Brown, Alfred R. (1940). "On Joking Relationships." *Africa* Vol. 13, No. 3: 195–210.

Radio Slobodna Evropa (2017). "Znaju Li Građani Za Admirala Vladimira Barovića [Are Citizens Familiar with Admiral Vladimir Barović]." *Radio Slobodna Evropa*. Accessed December 16, 2017. <http://www.slobodnaevropa.org/a/27602660.html>.

Sense Agency (2017). "TARGETING HISTORY AND MEMORY - The ICTY and the Investigation, Reconstruction and Prosecution of the Crimes against Cultural and Religious Heritage." Accessed December 15, 2017. <http://www.heritage.sense-agency.com/>.

Staples, James and Tom Widger (2012). "Situating Suicide as an Anthropological Problem: Ethnographic Approaches to Understanding Self-Harm and Self-Inflicted Death." *Culture, Medicine, and Psychiatry* Vol. 36, No. 2:183–203.

telegraf.rs. (2017). "Istina o smrti poslednjeg narodnog heroja: Progovorio sin majora Milana Tepića! [The truth about the last national hero: Major Tepić's son has finally spoken]." *Telegraf web*, September 27, 2017. <http://www.telegraf.rs/vesti/2375545-istina-o-smrti-poslednjeg-narodnog-heroja-jugoslavije-progovorio-sin-majora-milana-tepica>.

Tomović, Predrag (2017). "Dvije decenije crnogorskog ćutanja [Two Decades of Montenigrian Silence]." *Radio Slobodna Evropa*. Accessed December 16, 2017. http://www.slobodnaevropa.org/a/dvije_decenije_razaranja_dubrovnika/24409635.html.

Vladislavjević, Nebojša (2008). *Serbia's Antibureaucratic Revolution: Milošević, the Fall of Communism and Nationalist Mobilization*. London: Palgrave Macmillan.

Vučetić, Srdjan (2004). "Identity Is a Joking Matter: Intergroup Humor in Bosnia." *Spacesofidentity.net*, Vol. 4, No. 1, <http://soi.journals.yorku.ca/index.php/soi/article/view/8011/7168>.

Vučković, Snježana (2015). "Zapamtimo Ga, Umro Je Za Nas: Admiral JNA Koji Se 1991. Ubio Jer Nije Htio Ratovati Protiv Hrvata: 'Oni Nisu Ništa Krivi' [Remember Him, He Died for Us: YNA Admiral Who Killed Himself in 1991 Because He Did Not Want to Fight Against Croats: They Are Not Guilty]." *Dnevno.hr*, September 30, 2015. <http://www.dnevno.hr/domovina/zapamtimo-ga-umro-je-za-nas-admiral-jna-koji-se-1991-ubio-je-htio-ratovati-protiv-hrvata-oni-nisu-nista-krivi-837122>.

Vujičić, D. (2016a). "Admiral Heroj 'ratuje' za Životno Sidrište [Admiral Hero 'in a War' for a Home/anchorage]." *Večernje Novosti*, September 25, 2016. <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:626776-Admiral-heroj-ratuje-za-zivotno-sidriste>.

Vujičić, D. (2016b). "Lažno Oprostajno Pismo Admirala Vlade Barovića [Fake Suicide Note of Admiral Vlada Barović]." *Večernje Novosti*, October 9, 2016. <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:629132-Lazno-oprostajno-pismo-admirala-Vlade-Barovica>.

Vujičić, D. (2016c). "Mornari Traže Barovićev Dosije 'zaronjen' u VBA [Sailors Ask for Barović's File 'submerged' in the VBA]," October 10, 2016. <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:629373-Mornari-traze-Barovicev-dosije-zaronjen-u-VBA>.

Wachtel, Andrew (1998). *Making a Nation, Breaking a Nation: Literature and Cultural Politics in Yugoslavia*. Stanford, CA: Stanford University Press.

"Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju [The law of confirmation of the extradition treaty between Montenegro and Republic Croatia]." *Službeni list CG*, January 10, 2011. <http://sudovi.me/podaci/ascg/dokumenta/850.pdf>.

Zemunović, Rašeljka (2016). "Istražili smo Životnu Priču Admirala Barovića, Crnogorca Koji Se Radije Ubio Nego Da Napadne Hrvatsku [We Investigated a Life Story of Admiral Barović, a Montenegrin Who Rather Committed a Suicide than Attacked Croatia]." *Telegram.hr*, July 13, 2016. <http://www.telegram.hr/politika-kriminal/istrazili-smo-zivotnu-pricu-admirala-barovica-velikog-crnogorca-koji-se-radije-ubio-nego-da-napadne-hrvatsku/>.

Žižek, Slavoj, and Audun Mortensen (2014). *Žižek's Jokes: (Did You Hear the One about Hegel and Negation?)*. Cambridge: MIT Press.

Vladimir Barović

Vladimir Barović (Banja Luka, 7. studenoga 1939. – Vis, 29. rujna 1991.), crnogorski kontraadmiral.

Rodio se u braku Crnogorca i Slovenke. Otac mu je bio general JNA i prvi ratni zapovjednik Prištine 1945. godine. Ubrzo nakon što je postavljen na tu dužnost, smijenjen je, jer se protivio teroru nad tamošnjim Albancima. Zbog toga su suborci Vladimira Barovića zapisali: "*Staro pravilo: od valjanog korjena - svaki list je valjan*".^[1]

Za zapovjednika Vojno-pomorskog sektora Pule imenovan je poslije razrješenja službe zapovjednika Vojno-pomorskog sektora Boke. U službi zapovjednika puljskog garnizona sudjelovao je u pregovorima oko odlaska JNA iz Pule. Ostao je tada upamćen po časnom držanju i izjavi: *Ovdje neće biti razaranja dok sam ja zapovjednik, a ako ipak budem prisiljen narediti razaranja Pule i Istre, mene tada više neće biti*.^[1] Dan nakon razrješenja službe zapovjednika VPS Pule imenovan je zamjenikom zapovjednika Vojno-pomorske oblasti u Splitu pri čemu dužnost preuzima na Visu od admirala Mile Kandića. Iste večeri u zgradi ambulante Vojno-pomorskog uporišta na Visu izvršava **suicid** pucnjem u sljepoočnicu ostavivši iza sebe oproštajno pismo u kojem među ostalim piše da se odlučio na časnu smrt *jer nije htio da ratuje protiv bratskog hrvatskog naroda*. Odnosno, za razlog samoubojstva navodi agresiju JNA protiv Hrvatske koja je za njega predstavljala djelo suprotno crnogorskoj časti "*jer se Crnogorci ne mogu boriti i uništavati narod koji im nije ništa skrivio*", a navodi i nemogućnost sprečavanja djelovanja JRM protiv Hrvatske i neslaganje sa zapovjedništvom JNA.^[2] Suicid je počinio na dan kad je preuzeo dužnost načelnika stožera Vojnopomorske oblasti, što je značilo da bi time bio suglasan na svako borbeno djelovanje protiv hrvatskih građana, a Barovićeva vojnička i nacionalna čast nije mu to dopuštala, kako je naveo u oproštajnom pismu.^[1]

Pokopan je u Herceg-Novom.^[1]

13. srpnja 2016., crnogorski predsjednik Filip Vujanović mu je povodom Dana državnosti Crne Gore, posmrtno dodijelio Orden za hrabrost.

Činovi

- kontraadmiral, redovno promaknut 22. prosinca 1990. Ukazom Predsjednika predsjedništva SFRJ-a br. 1/76.

Vidi

- Krsto Đurović
- Nikola J. Samardžić

Izvori

- ↑ (crnogorski) Veseljko Samardžić: Sudbina crnogorskih admirala koji su devedesetih odbili da služe zlu: Čast skuplja od života (http://www.monitor.co.me/index.php?option=com_content&view=article&id=5490:sudbina-crnogorskih-admirala-koji-su-devedesetih-odbili-da-slue-zlu-ast-skuplja-od-ivota&catid=3788:broj-1251&Itemid=5061), Monitor, 10. listopada 2014.

Vladimir Barović	
Rođen	7. studenoga 1939. <div>Banja Luka, Kraljevina Jugoslavija</div>
Umro	29. rujna 1991. (51 god.) <div>Vis, Republika Hrvatska</div>
Pripadnost	 SFR Jugoslavija
Rod vojske	 mornarica
Čin	kontraadmiral

2. Kronologija 1991. (<http://www.centardomovinskograta.hr/1991.htm>) Inačica izvorne stranice (<https://web.archive.org/web/20131016222034/http://www.centardomovinskograta.hr/1991.htm>) arhivirana 16. listopada 2013., Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata

---

Dobavljeno iz "https://hr.wikipedia.org/w/index.php?title=Vladimir_Barović&oldid=6468179"

Primljeno:	16-02-2023	
Klasifikacijska oznaka:	061-01/23-01/1	Org. jed. 02
Urudžbeni broj:	15-23-	Prij. Vrij.

Poštovani članovi komisije,

Na poziv Grada Pule, javljam se u prijedlozima za ovogodišnje laureate nagrada Grada Pule. Najprije, predložiti nekoga za nagradu nije nimalo lako. Ponekad treba i izaći iz nekih zadanih okvira uvjeta za nagradu. To sam i učinio u prijedlogu za Grb grada Pule. U tumačenju ću kasnije i objasniti zašto sam to učinio, kao i za prijedlog Povelju Grada Pule. Nadam se da će te razmisliti i naravno prihvatiti moje prijedloge. Mislim da su zanimljivi a to je i bit nominacija ili nominacije. Dakle, krenimo redom:

Za **Nagradu Grada Pule** predlažem gospodina *Maria Grabara*.

Mario Grabar, poznati pulski meteorolog, iako već više od desetljeća u mirovini, i dalje doprinosi, prati te daje javnosti sve vezano za meteorologiju Pule i Istre. Na pragu svog osmog desetljeća života i dalje je glavni izvor meteo zbivanja, te sa svojom jasnom i preciznom prognozom i dalje povremeno u medijima iznosi prognozu vremena. Za svoj angažman u meteorologiji nagrađen je nagradom Hrvatskog meteorološkog društva.

Za **Grb Grada Pule** predlažem gospodina *Gorana Mihovilovića*.

Goran Mihovilović službeno je direktor Malonogometnog kluba Futsal Pula Stanoinvest. U praksi sa predsjednikom kluba Valterom Cetinom, Damirom Pauletićem i Brankom Šokcem, dio je ekipe koja je prošle godine donijela u Pulu titulu viceprvaka države i ono najvažnije, Ligu prvaka u naš grad! Tog produženog vikenda u studenome, Puljani su mogli uživati u majstorijama malonogometaša Barcelone, Anderlechta i United Galatija.

To je nagrada za pojedinca te sam morao odabrati jednoga iz malonogometnog kluba, mada bi nagrada trebala ići cijelom klubu, ali vjerujem da će je gospodin Mihovilović zajednički podijeliti sa svima u klubu jer su sa svojim rezultatima prošle godine i zaslužili.

Za **Povelju Grada Pule** predlažem ugostiteljske objekte u zgradi pulske tržnice: *Caffe bar M, Caffe bar Kostanj, Caffe bar Korner, Caffe bar Sereneta, Caffe bar Cezar*.

Možda i najčudniji prijedlog za nagrade ali imam objašnjenje. Ti kafići jednostavno predstavljaju duh Pule. To su kafići gdje je kava (kažu najbolja) i ostali napici našim građanima prihvatljiva i dostupna. To su kafići koji nisu dizali cijene a mogli su. To su kafići gdje se svi znaju i poznaju, kafići gdje se čuje i pjesma, najviše na talijanskom jeziku. Tamo su svi jedna obitelj. Oni su ostavština grada kakav je nekad bio. Sa njima, tržnica ipak živi jer privlači ljude da tamo malo predahnu u miru sa svojim omiljenim napitkom i čakulom. Volio bih da se nagrada njima dodjeli kao poticaj da ustraju u svom radu, neki i preko dva desetljeća, iako im je svakim danom sve teže i teže poslovati. Znamo i zašto.

Za **Povelju počasni građanin grada Pule** predlažem trenera Nogometnog kluba Istra 1961 *Gonzalo Garcia*.

Gonzalo Garcia je rođeni Urugvajac, nogometno školovan u Španjolskoj. Od 2021. preuzeo je vođenje našeg nogometnog prvoligaša. Možda će neki pomisliti zašto on?, što je on to donio gradu?...ali onaj tko poznaje nogomet i sport shvatiti će zašto. Zato, jer gospodin Garcia radi dobar posao! Rezultati su najbolji u zadnjih desetak godina našeg prvoligaša. Igru i Garciju hvale svi nogometni stručnjaci. Gospodin i pravi sportaš. Nenametljiv, bez nekih velikih i bombastičnih izjava, tih i predan svom radu i svojoj viziji igre koju svi hvale. Doprinio je da su nas počeli drugi klubovi uvažavati. Doprinio je da njegovi igrači uživaju u igri, vjeruju u sebe i da nitko nije bolji ako to ne pokaže i dokaže na terenu. On je ujedno i najmlađi (1983.godište) trener u HNL-u.

Za kraj, oprostite ako su informacije o kandidatima možda kratke ali, smatram da će te doći lako do njih kada budu nominacije i prihvaćene. Želio sam da nagradu dobiju obični ljudi, oni koji možda nisu toliko eksponirani u javnosti ali su svojim radom sigurno doprinjeli da naš grad bude bolji.

Lijep i srdačan pozdrav.

Oliver Orlić

O. Orlić

GRAD PULA-POLA

Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja

52100 PULA

Forum br. 1

Nobileova 2, 52100 Pula

info@crvenikrizpula.hr

IBAN :

HR2623600001102509759

Matični broj 3208567

OIB: 9199684083

REPUBLIKA HRVATSKA
GRAD PULA
2163-7-01 UPRAVNI ODJEL
ZA LOKALNU SAMOUPRAVU

Primljeno:	28-02-2023		
Klasifikacijska oznaka:	061-9/23-07/1	Org. jed.	02
Urudžbeni broj:	366-23	Pril.	
		Vrij.	

GRADSKO DRUŠTVO CRVENOG
KRIŽA PULA

GRAD PULA – POLA

Odbor za dodjelu nagrada i drugih priznanja

Forum 1

52100 Pula

PRIJEDLOG ZA DODJELU PRIZNANJA

POČASNI GRAĐANIN GRADA PULE

Predlažemo profesora Svena Maričića za počasnog građanina grada Pule.

Izv. prof. Sven Maričić znanstvenik koji je u Pulu odnosno na Sveučilište Jurja Dobrile stigao pred desetak godina. Izvanredni je profesor i znanstveni savjetnik u području Tehničkih znanosti, polje strojarstvo. U svojem se znanstvenom radu bavi širokim spektrom primjene aditivnih tehnologija u području biomedicine, 3D modeliranju uz primjenu umjetne inteligencije i planiranju i razvoju robotskih modela. Objavio je četrdesetak znanstvenih radova u časopisima, međunarodnim znanstvenim i stručnim konferencijama. Vodio je nekoliko međunarodnih projekata te je obnašao mnoge dužnosti od pomoćnika rektora Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli (2016 – 2020.), ravnatelja Znanstveno – tehnološkog instituta VISIO (2018 – 2022.), voditelja Laboratorija za robotiku i umjetnu inteligenciju (2020 – trenutno). Jedan je od osnivača Odjela tehničkih studija (2016) iz koji je ponikao današnji Tehnički fakultet u Puli. Značajno je unaprijedio nastavni i znanstvenu aktivnost uvođenjem brojnih inovacija. Također, pokretač je i nositelj mnogih kolegija iz STEM područja pri pulskom Sveučilištu poput: Robotika (227308) (ROBFIPU), 3D oblikovanje (171800) (PS028), Elementi konstrukcija i CAD (216019) (RP04), Konstruiranje pomoću računala (241472) (KPRPS). Suradivao je i na kreiranju diplomskog sveučilišnog studija Strojarsva te diplomskog sveučilišnog studija Računarstva.

Profesor Maričić jedan je od europskih pionira u području aditivnih tehnologija s primjenom u biomedicinskom području za što je nagrađen brojnim visokim domaćim i međunarodnim nagradama i priznanjima, među kojima se ističu Godišnja nagrada Grada Rijeke (2014), godišnja nagrada Primorsko-goranska županije (2015), Državna

nagrada za znanost (2017), srebrne medalje za inovacije ARCA, brončane medalje za inovacije iENNA (2021) te zlatne medalje za inovacije iENNA (2022) održane na jednoj od najvećih svjetskih izložbi inovacija u Nurnbergu, Njemačka. O njegovim rezultatima rada u Puli izvjestila je i navela kao primjer službena stranice Europske komisije, predstavništvo u Hrvatskoj.

Njegovi prvi profesionalni kontakti s Pulom započinju 2015.godine s idejom o pokretanju studija u STEM području koje je direktno podržao. S obzirom da se tome bilo je uvođenje novog studija proizvodnog strojarstva na Odsjeku tehničkih studija. Zahvaljujući ovom znanstveniku Pula je postala centar 3D tehnologije u Hrvatskoj kako je tada navedeno u medijima.

tehnologije 3D printa u zemlji te njegovoj primjeni u biomedicini, polovicu svoje profesorske satnice odrađuje na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Tamo vodi Centar za biomodeliranje i inovacije u medicini. Drugu polovicu svoje satnice provodi na Sveučilištu u Puli gdje djeluje kao pomoćnik rektora za nove tehnologije.

Mladi znanstvenik je tijekom svog studija odlazio u inozemstvo na usavršavanje, pa je tako radio u laboratoriju na sveučilištu u Helsinkiju, primao stipendiju od tvornice Volvo gdje je radio s robotima, a u Rumunjskoj učio o 3D printu. Sada se vratio u Hrvatsku i svoja znanja želi podijeliti s budućim stručnjacima u zemlji. Nada se kako će se i ostali mladi koji su otišli iz zemlje jednog dana vratiti i donijeti dobrobit svima nama.

“Radio sam s vrhunskim stručnjacima, autoritetima u svojem području. Upoznao sam neke od ljudi koji danas kreiraju ovo naše tehnološko društvo i vuku nas naprijed. Na to sam jako ponosan, to su ljudi koji inspiriraju. Slažem se da postoje zemlje koje su apsolutno razvijenije od nas, koje puno više ulažu u socijalni, ekonomski, znanstveni razvoj, ali ono što je bitno je da i mi imamo šansu to ovdje napraviti. Svojim studentima kažem da su oni posebna generacija jer su u prilici kreirati svoja radna mjesta kroz svoje ideje, realizaciju svojih ideja, kroz start-upove kakve imamo i mi na pulskom Sveučilištu- ističe Maričić.”

Postojanje start-upova u Puli omogućilo je Sveučilištu Jurja Dobrile registraciju prvog intelektualnog vlasništva- 3D printanog mikroskopa.

2006-2012

Od 2016

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Odjel za tehničke studije

Osim znanstvenog rada, bavi se i popularizacijom znanosti. Voditelj i suradnik je na nekoliko znanstveno-istraživačkih te tehnoloških projekata u kojima je 3D tehnologiju približio široj javnosti te na specifičan i kreativan način uvelike doprinio razvoju znanosti. Rezultati nekoliko projekata izloženi su na autorskim izložbama 2012., 2015., 2018. godine, od kojih je jednu organiziralo Hrvatsko društvo likovnih umjetnika u galeriji Jurja Klovića, a drugu Muzej moderne i suvremene umjetnosti te Prirodoslovni muzej u sklopu Participativnih muzeja.

2018

Predsjednik povjerenstva Državnog natjecanja iz elektrotehnike i računalstva

Organizator Europske noći istraživača u Puli gdje je predstavio roboticu Pepper – nekoliko stotina djece na Forumu je po prvi puta u životu imalo prilike razgovarati, igrati se i učiti o osnovama robotike.

2019

Sudjelovanje u organizaciji slanja signala na mjesečevu površinu u sklopu MTF Pula. Na samom događaju printali su 3D signale koji su se odbijali s površine Mjeseca, a posebno programirane robotske ruke ispisivale su zvučne zapise radiovalova. Sven Maričić vodio je programiranje robotskih ruku za ispis signala odbijenih o mjesečevu površinu. Suradnja s partnerima iz Švedske, Nizozemske, Njemačke.

Dobivena nagrada za društvenu korisnost VIDI enovation 2019 (prosinac 2019. godine)

2020

Mentor startupa "uSCOPE" - dobivena nagrada - brončana medalja za inovacije na 18. međunarodnoj izložbi inovacija ARCA2020 u Zagrebu.

Aktivan angažman i osnivanje interventnog laboratorija za izradu zaštitnih sredstava, suradnja s OB Pula. Organizacija i implementacija interventnog laboratorija u suradnji i na poticaj studenata UNIPU, organizirana interventna suradnja s OB Pula u sklopu koje su razvijeni 3D modeli i napravljeno je istraživanje i projektiran 3D model. Tijekom 4 mjeseca aktivnog djelovanja, kroz laboratorij je prošlo 14 studenata, a ukupno je

napravljeno nekoliko tisuća komada zaštitnih sredstava koji su distribuirani medicinskim, civilnim i sveučilišnim ustanovama i sastavnicama.

2021

Festival znanosti u Puli, organizacija edukacijskih radionica vezanih uz 3D tehnologije – uz pomoć Sveučilišne knjižnice (voditelj radionice, Sven Maričić; stručni suradnik, Bruno Dobrić). Kratki sadržaj: Izrada rekonstrukcije glagoljičkoga dokumenta uz pomoć novih tehnologija. Primjenom tehnologija 3D tiska i virtualne stvarnosti bit će predstavljen model pisan glagoljicom.

2022 godina

Uključen u projekt ReCeD'Istria društvene inovacije.

Osmislio i vodio izradu prvih virtualnih laboratorija Medicinske škole Pula.

Poklonjen Gradu Puli virtualni model šetnje pulskim atrakcijama povodom Dana grada 5.5.2022.

Nakon evaluacije projekt 3D4VR ocijenjen izvrsnom ocjenom Agencije.

Postaje volonter Gradskog društva Crvenog križa Pula.

Organizator velike međunarodne ljetne škole 3D tehnologija s oko 70 stranih studenata i profesora sudionika iz 15-tak zemalja Europske unije. Temeljem provedenih anketa, Pula je kroz projekt dobila 70-ak brend ambasadora, kako grada tako i našeg Sveučilišta.

Tijekom proteklih desetak godina aktivno je predstavljao i promicao Pulu, povezivanjem sa stranim sveučilištima ali isto tako i dovodeći prilike domaćim studentima za međunarodnom suradnjom. Jedan od direktnih rezultata jest i angažman više od 30 pulskih studenata i studentica putem svojih međunarodnih projekata u razdoblju 2016 – 2022. godine.

Dio obitelji profesora Maričića , nono i nona, bili su za svog života stanovnici grada Pule, te je to još jedan detalj koji našeg volontera i uvaženog člana zajednice povezuje sa našim gradom.

Fotografije:

HUMANOST + NEPRISTRANOST + NEUTRALNOST + NEZAVISNOST + DOBROVOLJNOST + JEDINSTVO + UNIVERZALNOST

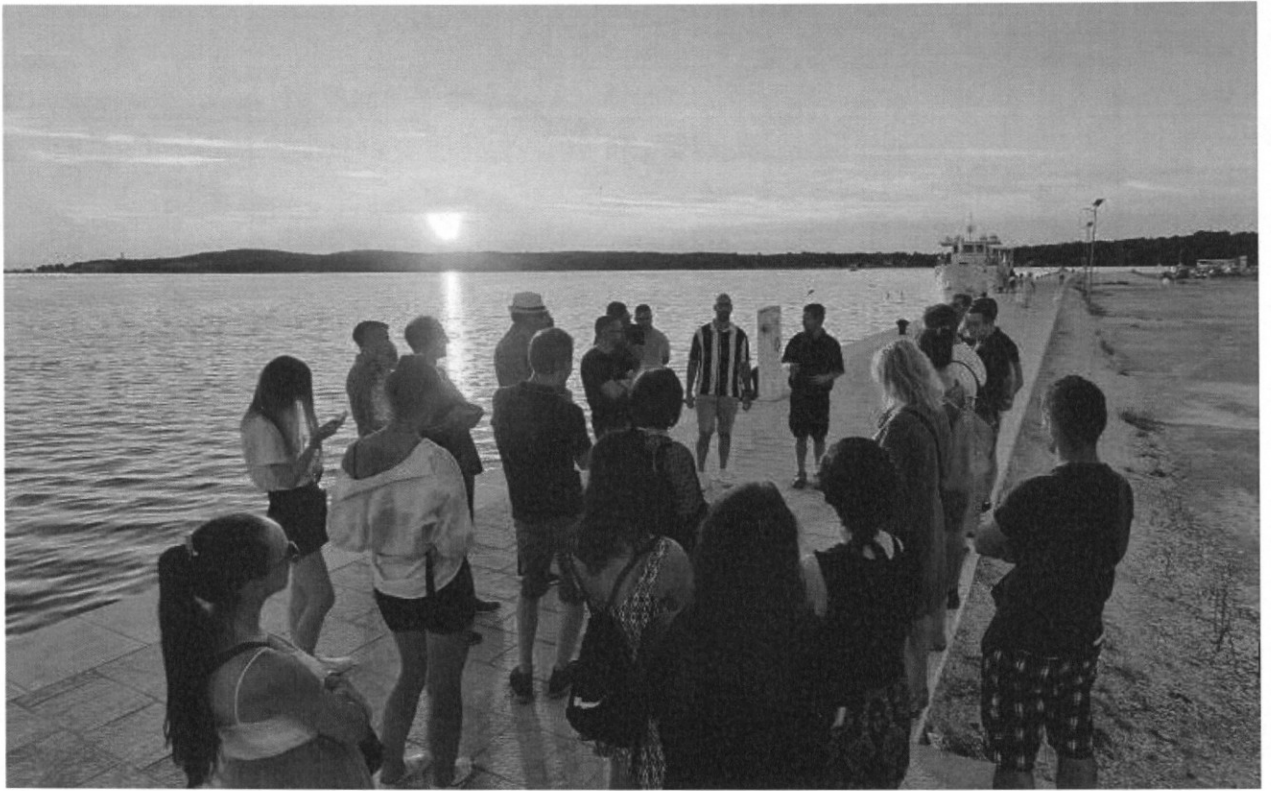
HUMANOST NEPRISTRANOST NEUTRALNOST NEZAVISNOST DOBROVOLJNOST JEDINSTVO UNIVERZALNOST

HUMANOST + NEPRISTRANOST + NEUTRALNOST + NEZAVISNOST + DOBROVOLJNOST + JEDINSTVO + UNIVERZALNOST

HUMANOST NEPRISTRANOST NEUTRALNOST NEZAVISNOST DOBROVOLJNOST JEDINSTVO UNIVERZALNOST

HUMANOST + NEPRISTRANOST + NEUTRALNOST + NEZAVISNOST + DOBROVOLJNOST + JEDINSTVO + UNIVERZALNOST

V. Orić

(za GDCK Pula)

Poveznice:

<https://cim.apuri.hr/autori/sven-maricic/> (2016)

<https://www.glasistre.hr/pula/doc-dr-sc-sven-maricic-buducnost-je-postala-sadasnjost-a-oblikuje-se-znanjem-zdravim-razumom-i-ljudskim-kvalitetama-571862> (2018)

<https://www.glasistre.hr/istra/drzavno-natjecanje-iz-elektrotehnike-i-racunalstva-561793> (2018)

<https://www.glasistre.hr/pula/predstavljen-humanoidni-robot-pepper-prica-grli-se-plese-i-poziva-puljane-da-se-zabave-uz-nove-tehnologije-570865> (2018)

<https://danas.hr/hrvatska/vrsni-hrvatski-znanstvenici-ucinili-cudo-poslali-poruku-na-mjesec-i-porucili-da-je-to-tek-pocetak-63e2d134-b9f2-11ec-b2a9-0242ac130022> (2019)

<https://www.unipu.hr/novosti?@=2f2jq> (2020)

<https://youtu.be/4dYWBsdLF5E> (2020)

<https://www.glasistre.hr/pula/2022/11/04/sven-maricic-da-bi-covjek-bio-motiviran-za-inovacije-mora-bit-okruzen-ljudima-koji-razmisljaju-poz-827883> (2022)

<https://tfpu.unipu.hr/tfpu/znanost-i-istrazivanja/laboratoriji/laboratorij-za-robotiku-i-umjetnu-inteligenciju> (2022)

<https://www.iv.hr/metris-lab2-360-virtual-walk/> (2022)

<https://www.gimnazijapula.hr/gimnazija-pula-na-projektom-sajmu-zavrсна-konferencije-projekta-3d-and-vr-for-vet-technologies-sveucilista-jurja-dobrile-u-puli/> (2022)

<https://ida.hr/hr/tn/novosti-481/detail/2583/u-ida-i-zapocela-dvotjedna-ljetna-skola-3d-platforma-za-medicinske-aplikacije/> (2022)

<https://istrain.hr/index.php/istrain-arhiva/35257-u-pulskoj-komunalnoj-palaci-odrzana-zavrсна-svecanost-medunarodne-ljetne-skole-bright> (2022)

<https://ampeu.hr/novosti/profesor-maricic-zahvaljujuci-erasmusu-uveli-smo-robotiku-u-srednju-medicinsku-skolu> (2022)

https://www.crvenikrizpula.hr/index.php?id=85&tx_ttnews%5Btt_news%5D=778&cHash=0b1162d4f370fb21fc364262a45a0998 (2022)

Ravnateljica GDCK Pula
Jasna Vekić

